

«Світить місяць серед неба...»

Руданський Степан Васильович

Світить місяць серед неба,
Зіроньки кругом,
І всі люди сном заснули,
Опівнічним сном!..

Один я лиш не дримаю,
Край вікна стою;
І тобі, дівча, співаю
Про тугу свою!..

Чи спиш, мила, чи дримаєш?
Любка, пробудись!
Пробудися і в віконце
Виглянь-подивись!..

Най погляну на ті личка,
Що палахкотять,
На ті очі, чорні очі,
Що вогнем горять!..

Виглянь, мила, як дримаєш,
Най я подивлюсь,
Подивлюсь на білі груди,
К серцю пригорнусь!..

Пригорнуся, обів'юся,
Правду спом'яну...
І без туги і без жалю
Вічним сном засну.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/rudanskyi_stepan_vasyliovych/svityt_misiats_sered_neba